

Udskrift af dombogen

K E N D E L S E :

Afsagt den 28. maj 2004 i sag nr. BS 1-192/2004:

Advokat Hans Boserup

Sundsmarken 20

6400 Sønderborg

mod

Irene Simonsen

Hyllerødvej 4

8783 Hornsyld

Ved stævning - modtaget den 5. februar 2004 - har sagsøger, advokat **Hans Boserup**, nedlagt en række påstande overfor sagsøgte, **Irene Simonsen**, nemlig:

"1. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at hun har været uberettiget på sin hjemmeside <http://horsenskredsen,venstrenet.dk/laes.php?aid=89#> at anføre:

a. "Hans Boserups vejledning er bevist fidusmageri".

.....

(Herefter følger i punkterne b til h lignende udtalelser, som sagsøger anser for æreskrænkende).

2. Sagsøgte idømmes straf i medfør af straffelovens § 267, stk. 1, jfr. § 267, stk. 3.
3. Sagsøgte tilpligtes i medfør af straffelovens § 273, stk. 2, at udrede en af retten fastsat sum til bestridelse af omkostningerne ved kundgørelse i en eller flere offentlige tidender af domskonklusion og domsgrundlag.
4. Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøger godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 på ikke under kr. 50.000,00 med procesrenter for sagens anlæg og indtil betaling sker".

Sagsøger har i stævningen givet denne sagsfremstilling:

"Sagsøgte har på sin hjemmeside rejst urigtige sigtelser mod sagsøgeren, jf. nedenfor. Sagsøgte har med forsæt til at nedsætte sagsøgeren i medborgeres agtelse spredt det budskab, at sagsøgeren er en fidusmager, og at han lyver, når han gør gældende, at hans

klienters lidelser ikke kan behandles i hjemlandet. Ved at slå fast som et faktum, at Danmark ikke hjemsender flygtninge, hvis de lider af en sygdom, som de ikke kan behandles for i hjemlandet, udtaler sagsøgte sig dels markant i strid med sandheden, dels skaber hun en forudsætning om, at sagsøgeren fidusmæssigt udfører en aktivitet, der går ud på at beholde syge flygtninge i Danmark, selv om de godt kan behandles i hjemlandet. Hun sigter sagsøgeren for tendentiøst at afgive urigtige og fortegnede oplysninger, når han hævder, at Danmark udsender syge flygtninge til hjemlande, hvor de ikke har adgang til behandling. Sigtelsen om, at sagsøgeren har allieret sig med en læge, der udskriver erklæringer, hvor patienten fremstår som mere syg på papiret end i virkeligheden, og at lægen gør det på samleband, er dels markant urigtig, dels en sigtelse, der gør sagsøgeren uegnet til at bestride det job, som han har advokatbestalling til at udføre.

Sigtelsen om fidusmagere, tendentiøs vildledning og opfordring til fremstilling af urigtige bevismidler er tillige ringeagtsytringer, der under ingen omstændigheder kan fremsættes".

Sagsøgtes advokat har i svarskriftet nedlagt en principal påstand om afvisning.

Han skriver i svarskriftet bl.a.:

"Supplerende sagsfremstilling og anbringender:

Til støtte for den principale påstand - afvisningspåstand - gøres gældende, at sagsøger ikke har opnået Folketingets samtykke til anlæggelse af sagen. Sagsanlægget er således i strid med grundlovens § 57, 2. punktum, hvoraf fremgår: " For sine ytringer i folketinget, kan intet af dets medlemmer uden folketingets samtykke drages til ansvar udenfor samme". Det fremgår af bilag 1, udarbejdet af MF Irene Simonsen (V), at bilaget er udarbejdet af Irene Simonsen i hendes egenskab af medlem af Folketinget. Herom har sagsøger ikke kunnet være i tvivl, hvorfor sagsøger inden sagsanlægget burde have søgt Folketingets samtykke til sagsanlægget. Da et sådant samtykke ikke foreligger, kan sagen ikke anlægges. Det gøres gældende, at Folketingets samtykke ikke alene er påkrævet til at indlede søgsmål med påstand om straf og erstatning (godtgørelse). Samtykke er også påkrævet, selv om der alene havde været nedlagt påstand om mortifikation og offentliggørelse.

For fuldstændighedens skyld bemærkes, at beskyttelsen i medfør af grundlovens § 57, angår meningstilkendegivelser, som vedkommende folketingsmedlem fremsætter, uanset om udsagnet/meningstilkendegivelsen er fremsat i selve folketinget, eller på anden vis. Det udsagn sagsøgte fremkom med i bilag 1 er utvivlsomt fremsat af hende i egenskab af folketingsmedlem og medlem af Integrationsudvalget. Bilag 1 er omfattet af grundlovens § 57".

Det nævnte bilag 1 har dette hoved:

"Venstre-Horsens kreds

Udskrevet den 11. januar 2004 - kl. 13.25

Venstre - Danmarks Liberale Parti

Fidusmageri og kosovo albanere
Forfatter:Irene Simonsen
Den 24.01.2003.
Af MF Irene Simonsen (V)
Medlem af integrationsudvalget

---

flygtningen bliver ikke sendt hjem, hvis de lider af en sygdom, som de ikke kan behandles for i hjemlandet".

Herefter er der et portrætfoto af sagsøgte med et stort smil.

Så kommer teksten, der har udløst denne sag.

Spørgsmålet om afvisning er behandlet forlods, jf. retsplejelovens § 253, stk. 1.

Sagsøger har forespurgt Folketinget om spørgsmålet og fået dette svar af 15. april 2004 fra tingets formand:

"I et brev af 26. marts 2004 (Deres j.nr. 01-37454) har De rettet henvendelse til Folketinget vedrørende eventuel ophævelse af medlem af Folketinget Irene Simonsens immunitet, jf. grundlovens § 57, 2. pkt., hvorefter folketingsmedlemmer ikke kan drages til ansvar for deres ytringer i Folketinget uden Folketingets samtykke.

Det fremgår af Deres henvendelse, at De har anlagt sag mod Irene Simonsen ved Retten i Horsens, i anledning af et indlæg fra hende på Venstre - Horsens kredsens hjemmeside den 24. januar 2003. Af de vedlagte processkrifter fremgår det, at Irene Simonsen principalt har påstået sagen afvist under henvisning til bestemmelsen i grundlovens § 57, 2. pkt.

Spørgsmålet, om et folketingsmedlems ytringer i form af et indlæg på en hjemmeside er omfattet af grundlovens § 57, 2. pkt., er et judicielt spørgsmål og henhører således under domstolenes kompetence. Hvis Irene Simonsens afvisningspåstand tages til følge, vil Folketinget efter fornyet anmodning tage stilling til, om der skal gives samtykke efter grundlovens § 57, 2. pkt."

I et processkrift af 13. maj 2004 har sagsøgtes advokat mere uddybende argumenteret for sin påstand om afvisning, da Folketinget ikke har givet sit samtykke til sagsanlægget.

RETTENS BEMÆRKNINGER:

Retten kan tiltræde det synspunkt, at ordene i grundlovens § 57, 2. punktum "i folkettinget" må underkastes en fortolkning, idet bestemmelsen også omfatter ytringer, fremsat af folketingsmedlemmer uden for selve folketingssalen, for eksempel i nævn og udvalg og under forligsforhandlinger i de sene nattetimer.

På den anden side er det også klart, at ytringer af almindelig politisk karakter, fremsat til pressen, i skrifter, på internet eller på politiske møde ikke er omfattet af bestemmelsen.

Retten må fastholde dette synspunkt også i et tilfælde som det foreliggende, hvor sagsøgte udtaler sig om et emne, som hun formodes at have en speciel indsigt i og som hun har ansvar for, nemlig integration. Og det ændrer ikke billedet, at hun præsenterer sig som folketingsmedlem og medlem af integrationssudvalget.

Man må som sagt fortolke ordene "i folketinget", men at lade ordene omfatte en ytring i den form og i det sammenhæng, som sagsøgte i denne sag er kommet med, ville ikke være en fortolkning, men en skævvridning.

RESUMÉ

Der er lagt fra Christiansborg til Hornsyld - for langt.

Sagsøgte kan derfor sagsøges uden folketingets samtykke.

DET BESTEMMES:

Denne sag skal ikke afvises.

Rønnow

-dbw175c.tmp/LYK

---ooOoo---

DOM

Afsagt den 11. maj 2005 i sag nr. : BS 1. 192/2004

Advokat Hans Boserup
Sundsmarken 20
6400 Sønderborg.

mod

Irene Simonsen

Hyllerødvej 4
8783 Hornsyld.

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Sagen er anlagt den 5. februar 2004.

Påstande:

Sagsøger, advokat Hans Boserup, har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgte, Irene Simonsen, tilpligtes at anerkende, at hun har været uberettiget til på sin hjemmeside <http://horsenskredsen.venstrenet.dk/laes.php?aid=89#> at anføre:
  - a. "Hans Boserups vejledning er bevidst fidusmageri".
  - b. "Det er helt indlysende at Boserup presser systemet til det yderste".
  - c. "...derfor er det forrykt at flere medlemmer af oppositionen bifalder Boserups handlinger".
  - d. "Folk som Boserup og co., der hævder noget andet, tager fejl".
  - e. "Han er kommet for at frelse de stakkels og alvorligt syge kosovo albanere, som bliver aldeles uretfærdigt behandlet af de store stygge udlændingemyndigheder. Det er en tendentiøst og fortegnet fremstilling af virkeligheden".
  - f. "Boserup har øjensynligt allieret sig med en af de læger som udskriver disse lægeerklæringer på samleband".
  - g. "Utroværdige lægeerklæringer og andet fidusmageri skader ikke alene udlændingssystemet, men også alle dem som virkelig har brug for beskyttelse".
  - h. "Mange af Boserups klienter er raske kosovo albanere, som ikke har brug for beskyttelse, og derfor skal de rejse hjem, og hjælpe med opbygningen af deres krigshærgede land".
2. Sagsøgte idømmes straf i medfør af straffelovens § 267 stk. 1, jf. § 267 stk. 3.
3. Sagsøgte tilpligtes i medfør af straffelovens § 273 stk. 2, at udrede en af retten fastsat sum til bestridelse af omkostningerne ved kundgørelse i en eller flere offentlige tidender af domskonklusion og domsgrundlag.
4. Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 på ikke under kr. 50.000,00 med procesrenter for sagens anlæg, og ind til betaling sker.

Sagsøgte har påstået, principalt afvisning under henvisning til, at sagsøgte som folketingsmedlem ikke kan sagsøges uden folketingets samtykke, subsidiært frifindelse.

Ved denne rets **kendelse af 28. maj 2004** traf retten bestemmelse om, at sagen ikke skal afvises.

Retten har efter anmodning fra sagsøgte truffet bestemmelse om, at **domsforhandlingen** foreløbig skal begrænses til spørgsmålet om, hvorvidt de udsagn, der er indeholdt i sagsøgers påstand 1 pkt. a-h er ærekrænkende.

Sagsøger har påstået, at udsagnene er ærekrænkende.

Sagsøgte har påstået frifindelse under anbringende af, at ingen af udsagnene er ærekrænkende, idet der hverken foreligger sigtelser eller ringeagtsytringer.

Hjemmesiden:

Den omhandlede hjemmeside har overskriften "fidusmagi og kosovo albanere, forfatter: Irene Simonsen, den 24.01.2003, af MF Irene Simonsen(V), medlem af integrationsudvalget, - flygtninge bliver ikke endt hjem, hvis de lider af en sygdom, som de ikke kan få behandling for i hjemlandet". Hjemmesiden er i øvrigt sålydende:

Den aktivistiske advokat Hans Boserup vejleder derfor sine klienter til at få ordineret en nervemedicin, som ikke kan skaffes i Kosovo. Det er meget snedigt tænkt af Boserup fordi med dette lille kunstgreb gør han det vanskeligt for myndighederne at hjemsende de pågældende.

Hans Boserups vejledning er bevidst fidusmageri, som alene foretages for at omgå de danske hjemsendelsesregler. Det er helt indlysende at Boserup presser systemet til det yderste, og derfor er det forrykt at flere medlemmer af oppositionen bifalder Boserups handlinger ved at oppiske en stemning imod at kosovo albanere hjemsendes.

I danmark tvangsudsender vi ikke flygtninge med alvorlige lidelser. Folk, som Boserup og co. der hævder noget andet, tager fejl. Siden april har det været internationalt anerkendt at flygtninge kan tilbagesendes til Kosovo, men det er selvfølgelig ikke alle kosovo albanere der skal tilbagesendes. Det er helt indlysende at syge mennesker ikke skal tilbage til et krigshærget land. Boserup lancerer sig selv som et frelsende sendebud. Han er kommet for at frelse de stakkels og alvorlige syge kosovo albanere, som bliver aldeles uretfærdigt behandlet af de store stygge udlændingemyndigheder. Det er en tendentiøst og fortegnet fremstilling af virkeligheden.

I virkelighedens verden er det sådan, at alvorligt syge udlændinge får humanitær opholdstilladelse, og faktisk er kosovo albanere den gruppe udlændinge, der får tildelt flest humanitære opholdstilladelser. Humanitær opholdstilladelse er tiltænkt til alvorlig syge udlændinge, men KUN de alvorligt syge. Udlændingemyndighederne vurderer ikke om den enkelte er alvorligt syg eller ej, men afgør alene om den sygdom, som lægerne har konstateret, er af sådan karakter, at personen skal have humanitær opholdstilladelse.

Det er almindeligt kendt at nogle læger er meget tilbøjelige til at lave lægeerklæringer, hvor patienten fremstår mere syg på papiret end i virkeligheden. Boserup har øjensynligt allieret sig med en af de læger som udskriver disse lægeerklæringer på samlebånd. Det er indlysende at en udlænding som kun er alvorlig på papiret ikke kan få humanitær opholdstilladelse, og derfor har mange af Boserups klienter fået afslag. Utroværdige lægeerklæringer og andet fidusmageri skader ikke alene udlændingssystemet, men også alle dem som virkelig har brug for beskyttelse. Vi skal ikke glemme at udlændingelovens formål jo netop er at beskytte dem, der har brug for beskyttelse. Mange af Boserups klienter er raske kosovo albanere, som ikke har brug for beskyttelse, og derfor skal de rejse hjem, og hjælpe med opbygningen af deres krigshærgede land. Den del af oppositionen som er hoppet med på Boserups galej skal tænke sig grundigt om, det er nemlig ikke omkostningsfrit at forkludre hjemsendelser !

Forklaringer:

Sagsøger har forklaret, at han har repræsenteret ca. 800 kosovoalbanere i flygtningenævnet. Han har ikke været beskikket. Han har i forbindelse med hver sag udskrevet honorar fra ca. 6.000- 112.000 pr. sag. Han har kun fået delvis dækning, således

at han har tabt skønnet 2. mio. i forhold til de udskrevne regninger. De udskrevne regninger har kun dækket en tredjedel til halvdelen af sagsøgers udgifter. Han har udskrevet regninger for at få dem, han har repræsenteret til at forstå sagernes omfang.

Sagsøger var indtil krigen i Bosnien mest beskæftiget som erhvervsadvokat. Han blev optaget af, hvordan krigens ofre blev behandlet. Han har kæmpet for at kosovoalbanerne i Danmark skulle have ordentlige forhold, herunder behandles af myndighederne i overensstemmelse med internationale regler. Det har kostet sagsøger både økonomisk, erhvervsmæssigt og personligt. På et tidspunkt blev der lagt et massivt pres på sagsøger fra alle parter. Han blev politianmeldt, og der blev foretaget afhøring af ca. 120 personer. Anmeldelsen blev senere frafaldet. Sagsøgers advokatforretning blev som følge af den dårlige offentlige omtale hårdt ramt. Sagsøgers erhvervs-klienter valgte sagsøger fra som følge af den dårlige presseomtale.

Sagsøger har oplevet, at hans klienter i 2001 blev hjemsendt, selv om de beviseligt led af post traumatisk stress syndrom (PTSD) i strid med anbefalingerne fra UNHCR. Sagsøger tog selv til Kosovo, hvor han så, at tilbagesendte klienter var alvorligt psykisk mærkede. Sagsøger foretog en nærmere undersøgelse i Kosovo, og han måtte konstatere, at mange af de hjemsendte var alvorligt syge. Sagsøgers undersøgelser viste, at FN ikke som krævet havde fået meddelelse om, at de hjemsendte var syge. Sagsøger fik af FN at vide, at alle lægeoplysninger kan og skal bruges i forhold til danske myndigheders behandling af kosovoalbanere. Der var ingen formkrav til disse lægeoplysninger. Sagsøger har i overensstemmelse med bemærkninger til udlændingeloven som det fremgår af denne sags bilag 5, notat af 24. april 2002 altid skaffet erklæringer fra læge, psykolog eller psykiater i overensstemmelse med udlændingelovens § 40, stk. 1. Det fremgår af bemærkningerne hertil som nævnt i notatet, at det påhviler udlændingen eller dennes advokat at fremkomme med erklæringer om udlændingens helbred.

Det er korrekt, at sagsøger i udsendelsen i Søndagsmagasinet den 19. januar 2003 taler med en kosovo albaner, der skulle hjemsendes dagen efter.

Det er korrekt, som det blev vist på TV i Søndagsmagasinet, at sagsøger gav en kosovo albaner, der skulle hjemsendes dagen efter, det råd under sagsøgers besøg i Sandholmløjren, at hun skulle holde fast i noget, hvis nogen ville tvangsflytte hende.

Sagsøgte har forklaret, at hun i 2001 blev medlem af folketinget for Venstre. Hun er medlem af integrationsudvalget. Hun har som integrationsordfører udlændinge som sit specialområde. Den 19 januar 2003 så hun Søndagsmagasinet. Det er denne udsendelse, der er den direkte anledning til de udtalelser, som hun den 24. januar 2003 skrev på sin hjemmeside. I tvudsendelse så hun, hvordan sagsøger instruerede en kvindelig kosovo-albaner, som efter det oplyste skulle hjemsendes dagen efter, i at gøre sig syg så hjemsendelse kunne undgås. Sagsøger instruerede kosovoalbaneren i at holde fast i sengen, hvis hun blev hentet, og hun fik at vide, at hun skulle skribe og råbe og gå helt i panik, når hun blev hentet. Sagsøger gav flere andre detaljerede råd om, hvordan udlændingen skulle opføre sig, når hun blev hentet, for at undgå hjemsendelse. Sagsøger hjalp efter sagsøgte opfattelse ikke udlændingen på denne måde. Det var frastødende. Sagsøgte blev frygtelig ked af det. Hun blev skuffet, vred og ophidset på sagsøger, som hun syn-

tes provokerede både politikere og myndigheder ved at give udlændingen falske forhåbninger om at kunne blive her i landet i stedet for at sørge for, at udlændingen i overensstemmelse med myndighedernes afgørelse blev sendt hjem og fik et ordentligt liv i sit hjemland. Hun blev så provokeret, at hun besluttede sig for at skrive de bemærkninger, der fremgår af hendes hjemmeside.

Hun var ikke klar over, om den pågældende kvindelige udlænding var syg. Sagsøgte lagde til grund, at myndighederne havde vurderet, at hun kunne hjemsendes, hvilket sagsøgte havde 100 % tillid til. Som politiker går sagsøgte ikke ind i enkelte sager og foretager en sagsbehandling. Hun var og er interesseret i, om proceduren er i orden. Hun har ikke selv foretaget nogen nærmere undersøgelser eller forskning i, hvordan de hjemsendte kosovoalbanere har det. Når myndighederne vurderede, at betingelserne også efter FNs regler var overholdt, lagde sagsøgte dette til grund. Det var ikke sagsøgtes opgave som enkeltperson eller politiker at gå ind i en vurdering af den enkelte sag, når myndighederne havde vurderet, at kosovo albanerne var raske og kunne hjemsendes. Sagsøgte har kendskab til PTSD, [REDACTED]

Udtrykket "fidusmageri" er et godt jysk udtryk, som dækker over, at sagsøger havde givet kosovoalbanerne falske forhåbninger, idet han opfordrede kosovoalbanerne til at bruge smarte metoder, så hjemsendelse bestemt af myndighederne blev vanskeliggjort eller umuliggjort. Det er ikke at hjælpe folk, men at bruge kosovoalbanerne i sagsøgers kamp mod myndighederne og politikerne. Sagsøger opførte sig etisk ukorrekt ved at bruge kosovoalbanerne på denne måde. Udsagn d om at sagsøger tager fejl skyldes, at sagsøger tog fejl, når myndighederne havde godkendt hjemsendelsen. Udsagnet er ment som et ironisk politisk budskab på baggrund af, at sagsøger gav kosovo albanerne falske forhåbninger. Udsagn b skyldes, at sagsøgte syntes, at det var synd for kosovoalbanerne, at sagsøger blev ved med at anke deres sager og blev ved med at så tvivl om myndighedernes behandling, således at den enkelte kosovoalbaner hele tiden fik falske forhåbninger.

Sagens oplysninger i øvrigt:

Der er fremlagt et notat af 10 december 2001 fra udlændingestyrelsen om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5 til traumatiserede kosovofordrevne, et notat af 12. december 2001 fra ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2 begrundet i helbredsforhold, et notat af 24. april 2002 fra samme ministerium om anvendelsen af udlændingeloven § 40, stk. 1, 1. pkt. og forvaltningslovens § 29 ved behandlingen af ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5 og § 9, stk. 2 og et notat af 6. juni 2002 fra Udlændingestyrelsen om blandt andet behandlingsmuligheder for personer med PTSD i Kosovo.

Den 1. juni 2004 afsagde Københavns Byret dom i en sag sagsøger havde anlagt mod Bertel Haarder daværende minister for flygtninge, indvandrere og integration vedrørende en række udtalelser fra Bertel Haarder, som sagsøger påstod fremsat med urette. Bertel Haarder blev frifundet. Dommen blev anket, men anken tilbagekaldt. Af dommen

fremgår blandt andet, at sagsøger i **Søndagsmagasinet** den **19. januar 2003** er fotograferet under et besøg hos en klient i Sandholmlejren, idet han bl.a. udtaler:

"Når der er nogen, der forsøger at få dig og din familie ud, så læg dig ned på jorden. Lad dem bære jer alle sammen op i flyvemaskinen. Du skal sige, det er forbudt, det I gør. FN har forbudt det, så hvis I vil gøre noget, der er forbudt, så må I høre mig..."

Det vigtigste er, at hvis du eller nogen af din familie bliver hentet i morgen eller i overmorgen, så hold godt fast i din seng..."

Tv udsendelsen den 19 januar 2003 er ikke afspillet i forbindelse med sagen mellem sagsøger og sagsøgte.

Det fremgår af København Byrets dom, at retten fandt det bevist, at sagsøger har forsøgt at formå læger til at udskrive receptpligtig medicin. Retten fandt, at der var ført sandhedsbevis for, at udtalelsen " klienterne instrueres i at kaste sig skrigende og hylende på gulvet". Endvidere lagde retten til grund, at "sagsøger opfordrede lægerne til at anvende en speciel type medicin, hvilket kunne påvirke klienternes udsendelse".

Procedurebemærkninger:

Sagsøgers bemærkninger gengives fra sagsøgers påstandsdokument:

"Påstand I omfatter ytringer, der er en del af en samlet ytring. Delytringerne må ses i kontekst og bedømmes efter deres formål.

Formålet med sagsøgtets hjemmeside skønnes at være at nedsætte sagsøgerens omdømme i medborgeres øjne. Formålet synes endvidere at være at slå visse omstændigheder fast som kendsgerninger, uanset at de er falske.

a) "Hans Boserups vejledning er bevidst fidusmageri" følges op med ytringen "som alene foretages for at omgå de danske udsendelsesregler. Ytringen forudsætter, at sagsøgerens råd til sine klienter om at søge lægelig behandling og hans udbredelse til klienterne af almindelige erfaringer vedrørende PTSD ikke tjener saglige sundhedsmæssige formål.

Fra Nudansk Ordbog, 11. udgave, Lis Jacobsen + Mogens Rud m.fl., Politikkens Forlag 1982 citeres: "fidus" = 'tro', 'tillid' - især i forbindelsen: 'jeg har IKKE f... ', 'kneb', 'fif'. "fup" = 'snyde', 'fidusmageri', 'narre'.

Konteksten og ordene i konteksten ytrer, at sagsøgeren narrer og misbruger tillid og at denne narren og misbrug er sagsøgerens eneste formål.

Krigen i Kosovo i 1998 og 1999 medførte, at mindst 500.000 individer eller hver fjerde indbygger blev psykisk lidende af traumatisering også kaldet PTSD - Post Traumatisk Stress Disorder, hvilken lidelse er optaget i WHO ICD-10 kataloget under F 43.

Chef/UNMIK skriver i brev af 28. juni 2004 til minister Bertel Haarder, at PTSD i Kosovo af FN anses for en både alvorlig og kronisk lidelse.

Efter at Integrationsministeriet i 2003 omsider indførte psykiaterundersøgelser forud for eksekution af deportation af syge kosovorer, blev det klart for myndighederne, at diagnoserne og prognoserne fra speciallægerne i psykiatri fremstod som langt mere alvorlige end de hidtil foreliggende psykologerklæringer. Det førte til at ministeriet og rigspolitiet reducerede deres udsendelsesbegæringer til UNMIK i Kosovo i me-

get væsentlig grad.

Vejledning om traumatisering og midler mod traumatisering var således sagligt korrekt og hensigtsmæssig samt medførte, at en meget stor del kosovorer, der tidligere havde fået afslag på helbredsbehandling opholdstilladelse nu fik ændret afslaget til opholdstilladelse.

Sagsøgte ytring var og er en urigtig sigtelse og ordet fidusmageri en utilbørlig ringeagtssytring i så alvorligt et helbreds spørgsmål. Begge dele har virkningsfuldt nedsat omverdenens agtelse for sagsøgeren.

b) "Det er helt indlysende at Boserup presser systemet til det yderste".

Den 19. og 20. april 1999 svarede minister Thorkild Simonsen i Folketinget på, hvornår kosovarerne skulle sendes hjem. Han opstillede 8 kriterier. Bl.a. at de havde fået behandling og at forholdene i Kosovo var normaliseret. Det betød også sundhedsmæssigt normaliseret. I intet tilfælde har udlændingeforvaltningen anvendt de kriterier, der opstilledes af ministeren.

Danmark lovede i juli 2000 under et møde i Pristina, Kosovo FN, at man ville være loyal overfor FN's retningslinjer, og at man hverken ville sende syge eller forfulgte tilbage til Kosovo. Det gjorde Danmark alligevel. Midlet til opnåelse af målet var at definere syge og beskyttelseskrævende individer på en anden måde end FN og systematisk at undertrykke lægelige oplysninger overfor FN's administration i Kosovo - UNMIK.

Dette misbrug havde FN ikke forudset og udviklede i 2002 et spørgeskema til Danmark, som skulle forhindre Danmarks omgåelse af og brud på instrukser og aftaler. Spørgeskemaet afstod Danmark dog fra at udfylde og fortsatte med at undertrykke lægelige oplysninger. En delvis bedring er indtrådt siden 2003, - men kun en delvis.

Det var derfor nødvendigt at forsyne FN i Kosovo med de lægelige oplysninger, som FN ikke kunne få fra udlændingemyndighederne. Det krævede henvisning til læge eller psykolog. I næsten alle tilfælde måtte læger og psykologer indse, at udlændingemyndighederne ikke ville betale for den adækvate behandling på trods af Thorkil Simonsens 8 kriterier fra april 1999. Lægerne havde derfor ikke anden mulighed end at ordinere psyko-farmaka, - herunder medicin mod depression, søvnløshed, psykose, etc.

Disse psykofarmaka kunne godt skaffes i Kosovo. Der var blot ingen - herunder Danmark, - der ville betale for medicinen i Kosovo. Der var i Kosovo i øvrigt ikke læger til rådighed, som kunne følge medicineringen, supervisere den og justere den.

Sagsøgte pressede ikke på nogen måde systemet, hvis der dermed menes udlændingemyndighederne. Sagsøgte henviste sine klienter til læge eller psykolog, der i stadigt alvorligere omfang gjorde opmærksom på kosovarenes meget udbredte og meget alvorlige lidelser, som ikke blev gjort til genstand for den lovede behandling, uanset at netop Danmark har mere end 30 års erfaring på dette område.

Det er klart, at FN var misfornøjet med at Danmark svigtede sine løfter fra juli 2000 og i tillæg dertil ved undertrykkelse af lægelige oplysninger, fik FN til at acceptere udsendelser, som FN eller aldrig ville have accepteret. Den 22. januar 2003 modtog en talstærk delegation fra Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Rigspolitiet under et møde i Pristina, Kosovo, meget alvorlig kritik for sine "mangelfulde" oplysninger om syge og forfulgte. Danmark lovede at rette ind og iværksatte den lægeundersøgelse, der klart følger af officialmaksimen, men som man hidtil havde pålagt kosovarerne at rekvirere og betale for med de penge, som de ikke havde.

Det er muligt, at de af lægerne og psykologerne afdækkede sygdomme, har givet ekstraarbejde hos udlændingemyndighederne. Det har i såfald været sagligt begrundet.

Det er en urigtig sigtelse, at sagsøgeren har presset "systemet" eller presset systemet til det "yderste". Ytringen har haft til formål at give omverdenen indtryk af, at udlændingemyndighederne gjorde, hvad de burde, medens sagsøgeren handlede usagligt og misbrugte forvaltningsreglerne. Derved fremstår ytringen også som utilbørligt krænkende.

c) "... derfor er det forrykt at flere medlemmer af oppositionen bifalder Boserups handlinger".
 Forrykt betyder: Gal, manisk, paranoid, psykotisk, skizofren, sindsliden-de, unormal, utilregnelig, fra forstanden, ikke vel forvaret, knald i låget, tosset, bindegale.

Der er både tale om en sigtelse og en ringeagtsytring.

Ordet "derfor" betyder årsagsforbindelse mellem presser systemet til det yderste og "bifalder Boserups handlinger".

Sagsøgerens handlinger ytres således at være forrykte.

Som angivet ovenfor har sagsøgte intet andet gjort end fået læger og psykologer til at se på kosovarene og kommunikeret lægernes og psykologernes diagnoser og vurderinger.

Forrykt er derfor både usand og utilbørlig. Utilbørligheden skal bedømmes i forhold til de berørte kosovarens meget alvorlige helbredssituation.

d) "Folk, som Boserup og co., der hævder noget andet, tager fejl".
 Ytringen henviser til, at Danmark ikke tvangsudsender flygtninge med alvorlige lidelser. Ytringens er derfor, at sagsøgerens ytringer om det modsatte skal forstås som usande. Ytringens formål er at sigte sagsøgeren for at tale usandt.

Dette er en urigtig sigtelse og en utilbørlig ringeagtsytring.

Danmark tvangsudsender desværre flygtninge med alvorlige lidelser. Det er desværre ikke noget lille tal, der er tale om. I forhold til Kosovo har sagsøgeren besøgt mange af de alvorligt syge tvangsudsendte og har konstateret, at de ikke får lægebehandling, at de lever som marginaliserede og at de lever under vilkår, der forværrer deres alvorlige lidelser. FN har kritiseret Danmark for at udsende syge flygtninge med alvorlige lidelser og har forgæves anmodet Danmark om at tage de syge flygtninge tilbage. 2 eksempler ud af mange er Ana Dokic - udl.nr. 1-28-304.720 og familien Brahaj - udl.nr. 1-28-229.326.

Sagsøgte oplyser, at det er helt indlysende, at syge mennesker ikke skal sendes tilbage til et krigshærgt land. Sagsøgtes ytring komme i denne kontekst til at betyde, at sagsøgerens lyver, når han hævder, at det ikke desto mindre sker, - og i stort omfang.

Der er et retligt behov for, at domstolene konstaterer, at sagsøgtes ytringer om at Danmark ikke tvangsudsender syge, er i strid med sandheden og at de med sagsøgtes særlige viden må anses for fremsat i strid med god tro.

e) "Han er kommet for at frelse de stakkels og alvorligt syge kosovo albanere, som bliver aldeles uretfærdigt behandlet af de store stygge udlændingemyndigheder. Det er en tendentiøst og fortegnet fremstilling af virkeligheden."

Ytringen tendentiøst og fortegnet er både en usand sigtelse og efter sin kontekst en utilbørlig ringeagtsytring.

De syge kosovarer behandles i forhold til deres alvorlige og kroniske lidelser (UNMIKs ordvalg) uretfærdigt, ulovligt og i klar strid med god forvaltningsskik.

Når Integrationsministeriet og Rigspolitiet undertrykker lægelige vigtige og relevante oplysninger over for den af FN i Kosovo indsatte administration - UNMIK - er der tale om ulovlige handlinger. Sagsøgtes ytrings formål er at få sagsøgeren til at fremstå som en der lyver om de faktiske forhold. det er både en usand sigtelse og en utilbørlig ringeagtsytring.

Ytringen sår ikke alene tvivl om sagsøgerens motiver men hævder, at disse er usaglige og løgnagtige.

At undertrykkelse af lægelige vigtige og relevante oplysninger sker og er sket dokumenteres bl.a. ved FNs reaktioner, - herunder under mødet den 22. januar 2003. Ved mødet bad den danske delegation FN undlade at udarbejde referat. Den danske delegationsleder pålagde sin delegation hverken at udarbejde referater eller udarbejde de notater, som bestemmelserne om offentlighed forskriver. Grunden hertil er klart at sløre FNs kritik af Danmarks handlinger i forhold til de syge kosovarer.

Danmark har fra 2001 ved undertrykkelse af lægelige oplysninger overfor FN med forsæt afstedkommet, at syge kosovarer i stort tal og med behov for fortsat behandling, blev deporteret til en tilværelse, hvor hverken behandling eller adækvat underbringelse var til rådighed. Derved har Danmark med forsæt påført de syge kosovarer helbredsforringelse. Sagsøgte må efter sin stilling vide, at det forholder sig sådan.

f) "Boserup har øjensynligt allieret sig med én af de læger som udskriver disse lægeerklæringer på samleband".

Ytringen hævder usandt, at sagsøgeren har allieret sig med læger, der udskriver lægeerklæringer på samleband. Forbeholdet "øjensynligt" er ikke noget retligt relevant forbehold. "Allieret sig" er en usand sigtelse om åbenbart dadelværdigt forhold, der strider mod god advokatskik. "På samleband" kan kun forstås som ikke sagligt funderede lægelige erklæringer. Ytringens formål er at fremstille sagsøgeren som en, der medvirker til fremskaffelse af urigtige lægelige erklæringer. Den 13. juni 2002 anmeldte Integrationsministeriet sagsøgeren for en sådan medvirken, og efter 20 måneder indstillede politiet sin efterforskning, da den ikke ville kunne føre til sigtelse. Allerede efter et år tilkendegav politiet ministeriet, at det forekom tvivlsomt, om efterforskningen kunne føre til sigtelse, men ministeriet bad politiet indsætte de "nødvendige ressourcer".

De lægeundersøgelser, som Danmark den 22. januar 2003 lovede FN, har vist, at ikke alene var de tidlige fremsatte lægelige erklæringer korrekte. De af ministeriet gennem Dansk Røde Kors rekvirerede psykiaterundersøgelser viste, at diagnoserne og prognoserne var værre end det fremgik af de allerede foreliggende erklæringer.

Ministeriet har som anført på denne baggrund måtte ændre et stor antal afslag på helbredsbetingset opholdstilladelse til helbredsbetingsede opholdstilladelser. Denne udvikling fortsætter, og det afdækkes, at udlændingemyndighederne har nægtet adækvat og tilrådgivende behandling af syge kosovarer, som Danmark selv har udvalgt til evakuering fra lejrene i Makedonien. Det afdækkes endvidere, at udlændingemyndighederne forsættigt har hensat de syge kosovarer i en situation, der både er menneskelig uværdig og nedværdigende.

Ytringens formål, at "samlebåndslæger" har givet forkerte oplysninger, er således af det efterfølgende forløb bevist klart urigtigt. Ytringens formål, at sagsøgeren usagligt har medvirket til forkerte eller fordrejede erklæringer, har tillige vist sig urigtig og krænkende. Skaden på sagsøgerens ære, har hverken sagsøgte eller udlændingemyndighederne søgt at rehabilitere.

g) "Utroværdige lægeerklæringer og andet fidusmageri skader ikke alene udlændingssystemet, men også alle dem som virkelig har brug for beskyttelse".

Ytringen forudsætter sagsøgerens medvirken til fremskaffelse af utroværdige lægeerklæringer. En sådan medvirken er en usand sigtelse og en utilbørlig ringeagtsytring, egnet til at nedsætte sagsøgerens agtelse hos medborgere.

Ytringen om fidusmageri er både en urigtig sigtelse og en utilbørlig ringeagtsytring.

Ingen lægelig erklæring har vist sig utroværdig og intet fidusmageri fra sagsøgerens side er påvist. FN har derimod påvist og påtalt overfor udlændingemyndighederne, hvad der efter sagsøgtes terminologi må anses for fidusmageri.

Sagsøgtes ytring har også til formål at få medborgere til at anse sagsøgerens virksomhed som skadelig for de kosovarer, der har brug for beskyttelse. Også denne ytring er en usand sigtelse og en utilbørlig ringeagtsytring.

I intet tilfælde har sagsøgerens virksomhed vist sig skadelig for de kosovarer, der efter FN's opfattelse har brug for beskyttelse.

h) "Mange af Boserups klienter er raske kosovo albanere, som ikke har brug for beskyttelse, og derfor skal de rejse hjem, og hjælpe med opbygningen af deres krigshærgede land".

Ytringen har til formål, at give medborgere det indtryk, at sagsøgeren har forsøgt at få raske kosovarer til at fremstå som syge, der ikke efter FN's opfattelse har brug for beskyttelse.

Ytringen er ikke alene en usand sigtelse men også en utilbørlig ringeagtsytring.

I intet tilfælde har en læge gjort gældende, at kosovarer, som sagsøgeren hævdede var syge, i virkeligheden var raske. I intet tilfælde har FN, når man fik adgang til lægelige oplysninger, fundet at den pågældende ikke havde brug for fortsat beskyttelse.

Ytringen giver indtryk af, at sagsøgeren har forsøgt at vildlede, - efter konteksten med forsæt til at konventionerne og dansk lov blev omgået. Det er både en usand sigtelse og en utilbørlig ringeagtsytring.

Det gøres generelt gældende, at sagsøgtes udtalelser udgør ærekrænkende sigtelser, jfr. straffelovens § 267 stk. 1.

Det gøres videre gældende, at de er utilbørlige ringeagtsytringer.

Det gøres gældende, at ytringerne, som anført i påstanden, må bedømmes i kontekst, men at det ikke er sædvanligt i sådanne sager, at påstå f.eks. hele bilag 1 ubeføjet som usand og som utilbørlig sigtelse."

Sagsøger har endelig anført, at formålet med hjemmesiden har været, at begå karaktermord på sagsøger, at få sagsøger til at fremstå moralsk angribelig. Sagsøgte har intet efterprøvet. Hun har alene stølet på myndighederne, og på det hun har set i tv. Sagsøgtes fundament har været for lille og for løst. Sagsøgte har som folketingsmedlem ikke større frirum end andre til at komme med udtalelser. Hun er ikke journalist. Sagsøgte har bevidst angrebet sagsøgers person, hvilket er skærpende. Der er ikke tale om, at sagsøgte ønsker en debat, da sagsøgte ifølge sin forklaring har stølet 100 % på myndighederne, selvom hjemsendelsen skete på et meget tyndt grundlag.

Sagsøgte har til støtte for sin frifindelsepåstand gjort gældende, at det ikke er rettens opgave at tage stilling til, om systemet har fungeret eller til myndighedernes behandling af udlændingesager.

Ingen af de udsagn der er nævnt under pkt. a- h er ærekrænkende, idet der hverken foreligger sigtelser eller ringeagtsytringer. Det erkendes, at hjemmesiden er kritisk, men den er skrevet af en folketingspolitiker med ansvar for integrationsområdet på baggrund af en tvudsendelse, hvor sagsøger går langt over stregen og provokerer myndigheder og politikere. Sagsøgtes udsagn er en vurdering med en kommentar til noget faktisk med en offentlig interesse og er derfor ikke ærekrænkende. Udsagn 1 a skal bedømmes efter baggrunden for udsagnet, og der kan føres sandhedsbevis herfor. Der er intet ærekrænkende i udsagn 1 b. Udsagn 1 c vedrører ikke sagsøger, men andre folketingsmedlemmer og indeholder i øvrigt en vurdering der ikke er ærekrænkende. Udsagn 1 d vedrører spørgsmålet om at tage fejl. Udsagnet indeholder et standpunkt fra sagsøgte. Der er intet ærekrænkende heri. Udsagn 1 e og 1 f er faktisk rigtigt, hvilket netop fremgår af den tv udsendelse, som er baggrund for sagsøgtes udsagn. Udsagn 1 g indeholder sagsøgtes

standpunkt. Udsagnet indeholder intet om, at lægererklæringerne er utroværdige eller andet der kan virke krænkende.

Retten resultat og begrundelse:

Retten lægger til grund, at de omhandlede udtalelser på sagsøgtes hjemmeside kom kort tid efter, at hun på tv så sagsøger give en kosovoalbaner, som myndighederne havde bestemt skulle hjemsendes, råd om fysisk at modsætte sig hjemsendelsen for at modvirke eller helt undgå hjemsendelse. Dette fandt sagsøgte, der er integrationsordfører i Folketinget, frastødende, og hun blev skuffet, vred og provokeret, idet hun opfattede sagsøgers vejledning som en bevidst modarbejdning af myndighederne og sagsøgtes politiske arbejde.

Udtalelserne indeholder sagsøgtes vurdering af og kommentarer til et højaktuelt emne med stor offentlig og politisk interesse - skabt bl.a. som følge af sagsøgers udtalelser og medvirken i forskellige medier.

Selv om en udtalelse om, at en vejledning er bevidst fidusmageri i almindelighed må siges at indeholde en ærekrænkende sigtelse og/eller ringeagtsytring, finder retten på denne særlige baggrund, at dette ikke er tilfældet for udtalelsen i påstand 1 a.

Med samme begrundelse og i øvrigt af de grunde, der er anført af sagsøgte, indeholder de øvrige udtalelser heller ikke ærekrænkende sigtelser eller ringeagtsytringer i forhold til sagsøger.

Retten tager derfor sagsøgtes frifindelsespåstand til følge.

Der idømmes sagsomkostninger som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Irene Simonsen, frifindes.

Sagsøger, advokat Hans Boserup, betaler inden 14 dage i sagsomkostninger til sagsøgte 20.000 kr.

Vagn Kastbjerg

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEEN I HORSENS, den 7. november 2016.